

bedømme, om en Gulvfladebeskatning, som der paa et vist Tidspunkt var Tale om, havde været heldigere, saa er jeg dog noget betænkelig ved den Form, Afgiften har faaet paa dette Omraade. Men under Hensyn til, at Loven i Løbet af kort Tid skal revideres, vil jeg dog ogsaa paa dette Punkt overvinde mine Betænkeligheder og anbefale, at man stemmer for Lovforslaget, som det foreligger, og imod de foreliggende Ændringsforslag.

Stensballe: Jeg skal ikke indlade mig paa Enkeltheder med Hensyn til dette Forslag. Derimod vilde jeg gerne tillade mig at gøre nogle enkelte Bemærkninger med Hensyn til den principielle Berettigelse af et saadant Forslag, som der her er Tale om. Stillingen er jo nemlig den, at man fra radikal Side ikke principielt set har rettet Bemærkninger mod Forslaget. Man siger kun, denne Skat er uheldig som Statsskat. Derimod erkender man, at der som Genstand for en kommunal Skat meget godt kan drages saadanne Objekter frem, som der her er Tale om. Fra den socialdemokratiske Side er derimod den Opfattelse bleven hævdet, at det i og for sig er forkasteligt at lægge Skat paa Kunstnydelser og Forlystelser. Imidlertid synes det mig dog, at det er ret naturligt at drage en Sammenligning mellem dette Forhold og saa Skat paa Livsfornødenheder og Skat paa de Ting, som fysisk set ere Nydelsesmidler. Vi ere dog sikkert alle enige om, at de rent fysiske Nydelsesmidler kan man med Rette lægge Skat paa. (Afbrydelse: Nej!) Naa, vi ere altsaa ikke alle enige om det; der er Undtagelser; men jeg tror dog, det er en ret almindelig Erkendelse, ikke blot i dette Land, men ogsaa i andre Lande. I alt Fald er der i Lovgivningen handlet ud fra denne Opfattelse. Men er det berettiget at lægge Skat paa de fysiske Nydelsesmidler, saa indser jeg ikke, hvorfor det ikke skulde være berettiget at lægge Skat ogsaa paa aandelige Nydelsesmidler af forskellig Art, og det er saadanne, der er Tale om her.

Der er blevet sagt, at dette er ikke berettiget, for det er en Skat paa Livsglæden. Det er udtalt saaledes af det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (A. C. Meyer). Det forekommer mig imidlertid, at dette er ikke et nøjagtigt Udtryk. Det er ikke en Skat paa selve Livsglæden, men en Skat paa de Midler, man mener føre til Livsglæden. Det ærede Medlem er jo villig til at erkende, at der er andre Livsglæder end dem, man kan

have paa Varieteer o. s. v., det ærede Medlem har jo nævnt de gode Glæder, man kan hente ude paa Landet, i Naturens Skød o. s. v. Det ere vi selvfølgelig enige om. Men naar det siges, at man ikke maa lægge Skat paa Livsglæden, er Meningen altsaa den, at man ikke maa lægge Skat paa de Midler, man mener føre dertil, paa Kunstnydelser, paa Forlystelser af forskellig Art. Nu maa jeg sige, at jeg er ikke saa sikker paa, at det ærede Medlem har Ret i, at disse Midler altid føre til Livsglæden. Jeg tror, de ikke saa sjældent lige saa godt kunne føre til Livsfordærv. Det ærede Medlem sagde, der var et Medlem her i Tinget, som havde sagt til ham i Dag, at Varieteerne kunde være bedre end adskillige af Forstadsteatrene. Jeg betænker mig ikke paa at melde mig som det Medlem, der privat har udtalt noget lignende overfor det ærede Medlem. Jeg sagde dog ikke, at de vare bedre; jeg sagde, at de Varieteer, jeg har set, vare ikke saa slemme som de Teatre, jeg har set ude paa Broerne, og heller ikke, kan jeg føje til, som de fleste af de Biografteatre, jeg har set.

Som Medlem af Forlystelsesudvalget har jeg nemlig fundet, at jeg havde en vis Forpligtelse til at se paa, hvad der bødes af den Art, baade paa Varieteerne og paa Biografteatrene og Forstadsteatrene; men naar jeg i Korthed skulde karakterisere, hvad jeg saaledes har set, var det ikke med Ordene: god, bedre, bedst, men derimod med Ordene: slet, slettere, slettest. Jeg tror for Resten, at adskillige af Medlemmerne her i Salen have gjort sig en lignende Uejlighed som jeg for at kunne danne sig noget Begreb om det; jeg har haft den Ære at træffe adskillige Medlemmer. (Zahle: Hvem?) Det skal jeg ikke sige; hver især kan melde sig selv, saaledes som jeg nu gør. (Afbrydelse: Var der Ministre imellem?) Det ved jeg ikke; jeg har ingen set. Naar man da ser saadant noget som det, der er blevet opført ude paa Nørrebros Teater, et Stykke som dette: „Har De noget, der skal fortoldest?“ eller et Stykke som „Den dydige Susanne“, der er alt andet end dydig, saa tror jeg just ikke, disse Fremstillinger ere fremmende for Livsglæden, men at de meget snarere ere fremmende for det modsatte. Jeg kan derfor ikke se, at det paa nogen Maade skulde være nogen Fare for den sande Livsglæde, om man lægger Skat paa disse Ting. Jeg er for øvrigt ganske enig med det ærede Medlem i, at man ikke ved Hjælp af nogen Skat vil være i Stand til